

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Exhortatio eius de mutua charitate seruanda. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Exhortatio domini Amilij, de mutua charitate seruanda.

Stimulus
acerrimus
ad ample-
ctendam
obedien-
tiam.

6. **F**Ratres charissimi, hucusque semper in vnione perseverati-
mus in charitate mutua; sed iam, vt videtur, recessurus sum
à vobis. Propterea cordialiter affecto, vt vnionem quam hucusq;
feruenter tenuistis, de qua Christo sit laus & gloria, firmiter per-
seueranterque seruetis. Et illi, cui cura domus committitur, per
omnia sicut Christo, & sicut mihi hucusque fecistis, charitatiuè
obediatis; personam eius non respiciendo, sed Christum in eo. Ideo
nolite cogitare illa esse mala vel irrationabilia, vel saluti ve-
stræ contraria, quæ vobis præceperit, quia non ipse, sed domi-
nus per eum præcipit; ideo propter Christum, & sicut Christo,
ipsi obediatis. Ideoque vobis ab ipso præcepta, tanquam sint de
caelo edita, complere festinate; quia Dominus non semper vult
per seipsum, vel per miracula, vel per Angelos, vobis voluntatem
suam mani festare; sed ita disposuit, vt per hominem voluntatem
suam nosceremus, & homini nobis talia consulenti vel præcipien-
ti, sicut sibi, obediremus.

7. Ideo quæcumque officia vel præcepta charitatiua vobis ab
ipso imposita libenti & hilari animo impleatis, non cogitando
vobis illa esse infructuosa, vel deuotionis vel etiam salutis impe-
ditua; quia mille deuotiones, respectu humilitatis & subiectio-
nis, quam homo hilariter exhibet, nihil sunt. Ideo si etiam vide-
tentur irrationabilia, & magna inde impedimenta futura & fa-
cta, nihil tamen vos iudicetis, sed semper humiliter in subiectio-
ne nihil iudicando perseveretis. Christum (sicut sepe dixi) & non
personam in homine considerantes. Quia non propter personam
illi subijcimini, sed propter Deum, propter æternam salutem, &
profectum vestrum, propter regnum cælorum hoc agitis: Ideo
quod coepistis perficite, nihil patrem vestrum iudicando, sed cum
summè venerando, & omnibus illi humiliter & hilariter obtem-
perando: non cogitando vos esse tam senes, tam expertos, tam do-
ctos, tam sapientes, quam sit ipse. Quia non propter eum, vos ei
subijcimini, sed propter Christum, & vestri humiliationem & se-
curitatem; vt ad ipsum quasi ad patrem semper refugium & con-
siliium habeatis.

8. Quid enim vobis & mihi fratres, nisi quia propter Deum
obedistis mihi? Et quid mihi, & D. Florentio, & M. Gerardo, si cū
eo fuisset, nisi propter regnum cælorum ei obedisset? Quilibet
ergo cogitare debet, quomodo posset se humiliare & subicere,
& studeat esse contentus, quodcumque officium sibi iniunga-
tur, siue paruum siue magnum: & non sit sibi sapiens, sed hoc pu-
ret sibi ir elius, quod fuerit ei ordinatum. Et si aliquis vellet ha-
bere exceptiones de aliquo officio, dicens in omnibus se velle ac-
quiescere,

quiescere, sed ad hoc vel ad illud officium non esset deducendus; ego malle eum expellere de domo, quam tale privilegium ipsi dare. Nam alio tempore, quando eius propria voluntas aliud vellet, etiam in illo deberet esse rebellis. Sed non cogitet nisi Christum, in quo velit acquiescere. Fratres, simus tanquam membra inuicem, & sustineamus nos mutuò. Quod si noluerimus facere, citò peribunt res nostræ. Nitamur inuicem tenere charitatem & unionem: & quiuis nitatur conculcari quodammodo sub pedibus alterius, & sic nulla aduersitas poterit nocere.

9. Nihil aliud scio, quod dicam vobis, nisi quod Dominus dixit discipulis suis iam ascēsurus; Vt diligatis inuicem, sicut Christus dilexit vos, & oratis pro me. Ego, si venero apud Dominum, faciam quod potero. Et quia saepe malè me habui, & vos scandalizavi, peto vt mihi ignoscatis: quia fui negligens & multis alijs vitijs implicatus, quæ omnia coram vobis paratus essem confiteri, nisi timerem, quòd aliqui vestrum scandalizarentur. His dictis, deposuit capitium suum, petens veniam à fratribus de culpis suis, compunctè & valdè humiliter & cœpit flere. Quo viso, fratres flexerunt genua, & fleuerunt omnes fortiter & amarè. Hæc verba domini Amilii nouissima, pro ædificatione mutux charitatis & pacis sunt dicta.

V I T A
D. IACOBI DE VIANA.

1. S Trenuus ac maturus moribus dominus Iacobus de Viana magnam gratiam humilitatis, compunctionis, & internitatis habuit; saepe suspirans & lachrymans pro quotidianis defectibus suis districtè examinans semetipsum. Etiam illud in se redarguit, quod alius in ipso commendabat, metuens rigidum superni iudicis examen, in omni quod agebat; qui non solum apertas negligentias, sed occultas conscientix maculas iudicabit. Longè à corde eius altum sapere de seipso, aut velle reputari pro bono: cui omnibus subesse, & minoribus sicut maioribus obsequi complacerebat. Erat autem egregius scriptor inter scriptores, diligens ad scripturam & librorum custodiam.

2. Quidam iuuenis petijt ab eo informari in spiritali exercitio; qui statim ex humilitate pigrum se fatebatur & miserum, & quòd nondum virtutis initium perfectè attigisset; cœpitq; quosdam iuniores fratres commendare, quàm feruentes & intelligentes essent. Alia vice, idem iuuenis multum contristatus retulit ei angustiam cordis sui, desiderans consolationis verbum audire. Qui benignè eum consolans, hortabatur ad patientiam, & ve
gra